

BRIEF VAN SIMON

Beveren, oranje

Beste,

Vandaag willen we het hebben over de koele bloeier van mei. Op warme dagen is het goed om te kijken naar de avondluchten waarin de laatste hommels zich wagen aan de gele trossen van de gouden regen en soms een meikever door de avond zwoegt. Het vliegen is een hele karwei voor zo'n omgekeerde sloep. Toch doet hij het.

Mei kan koud zijn en toch gaat ook dan de natuur vooruit. Om het even welk weer: in die periode vond je vroeger in menig koele huiskamer een bos sering waarvan hun wonderlijk aroma gans het huis innam.

Seringen, juzemiemen, duimpkens, pluimkens, zij dienen in menig gedicht om beelden op te roepen die zeggen: weet je nog toen de sering bloeiden? 't Moet zijn dat al die benamingen een weergave zijn van de grote voorliefde van de tuinier voor deze bloem. En ja ook dichters hebben de sering graag aangegrepen in hun werk als aanknopingspunt van gevoelens. Zo P.C. Boutens in de aanheft van zijn gedicht 'De maan is al boven de sering'

De stralen hellen de kruinen langs...
De nachtegaal houdt zich stil van zingen
Tot de hof verlucht staat van haar glans.

Paul Van Ostayen ontbreekt ook niet met (uit "Nagelaten Gedichten"):

SNIJD VAN DE STRUIK DE SERINGEN

Snijd van de struik de seringen
stel de bloemen in een aarden vaas

De volksmond heeft ons nog enkele prachtige benamingen opgeleverd die telkens een eigenschap van de bloem in zich dragen: zo kruidnagelbloem of nageltakken omwille van de gelijkenis van de bloem met kruidnagels. Zuiglammetjes, of tronkaartspluimen om de grote hoeveelheden water die afgesneden takken opzuigen. Sint-Joris(hout)bloem of Sint-Servaasbloem naar de in mei gevierde feestdagen van deze heiligen...

Samen met de gouden en de blauwe regen zijn de seringen alomtegenwoordig in de oude kleine tuinen waar deze kleine boom of struik altijd geschikt is om een hoekje op te vullen. Wortelopslag maakt het mogelijk om de boom van buur tot buur over te dragen en zo de Vlaamse volkstuin te veroveren. Dat was vroeger, en nu?

De gewone sering (*Syringa vulgaris*) komt uit Hongarije, de Balkan en het Nabije Oosten. Ze behoren tot de olijfgachtigen. (*Syringa* is een latinisering van *seringa* in de tweede helft van de 16^e eeuw een volksnaam voor de sering op Kreta) Verwarren we ze niet met de Amerikaanse sering of sikkelboom (*Ceanothus arboreus*) afkomstig van de kusten van Californië en niet altijd winterhard.

Al is de sering nu gemeengoed, toch hangt er ook een verhaal aan: ze is namelijk samen met de tulp en de paardenkastanje naar Europa gebracht door een zekere Boesbeeke (Ghiselin de Busbecq), gezant te Constantinopel van de Oostenrijkse keizer Ferdinand I bij Poeleiman de Grote.

Aalsmeer genoot later grote bekendheid vanwege het in kassen vervroegd in bloei trekken van seringen. Er is daar een seringenpark van 3 ha waar buiten zo'n 150 verschillende seringen staan. Aalsmeer is gelegen in een veenstreek en dat is gunstig voor de kweek in vochtige humusrijke goed

doorlatende grond. Ook een periode strenge vorst is bevorderlijk voor een goede bloei.

Om de te uitbundige groei te temperen is het toch best snoei toe te passen. Een sering bloeit op tweejarig hout. Dus jonge scheuten van het voorgaande jaar niet snoeien maar wel de uitgebloeide takken terugzetten. Jonge scheuten ontzien.

En dan lees je dat seringen prachtig bloeien maar dat ze de rest van het jaar niet het aanzien waard zijn!. Dit kan gedeeltelijk opgaan voor de gewone sering maar vergeten we dan niet de vele andere soorten, o.a. *Syringa microphylla* die bloeit tot oktober. Of *Syringa yunnannensis* afkomstig uit de Chinese provincie Yunnan; *S. oblata* eveneens uit China, *S. reticulata* uit Japan en *S. persica* uit Afghanistan.

Wie het allemaal nog eens wil bekijken kan snuisteren op www.plantcol.be. Voor ons eigenste arboretum Hof ter Saksen alleen al 44 hits!

Lieve groeten,

Simon